

آرایی همانند آکزونوبل در سال ۲۰۰۹، استورا در سال ۲۰۰۰، دیملر در سال ۲۰۰۵ و آوبه در سال ۲۰۰۶ از جمله آرایی هستند که استدلال های موجود در زمینه انتساب مسئولیت به شرکت مادر در آن ها به چشم می خورد و بنا بر ماهیت پرونده، بحث انتساب در آن ها مورد بررسی قرار گرفته است.

این نکته نیز نباید فراموش شود که آرا مورد بررسی در این پژوهش با تاکید بر ارتکاب رفتار متخلفانه شرکت ها در عرصه حقوق رقابت جامعه اروپا است. بدليل احتمال قوی مبنی بر سو استفاده شرکت ها از فرصت های بازار و توافقات غیر قانونی این مهم را باعث شده است که در روابط میان شرکت مادر و شرکت فرعی شاهد رویه های سخت و تفاسیر موسع دیوان دادگستری اتحادیه اروپا باشیم.

نکته قابل توجه آن است که تاکنون در ادبیات حقوقی به زبان فارسی بررسی انتساب مسئولیت شرکت فرعی به شرکت مادر با تکیه بر رویه قضایی دیوان دادگستری اتحادیه اروپا به زبان فارسی کار پژوهشی صورت نگرفته است و از آنجایی که قصد بررسی پرونده های مورد رای دیوان دادگستری اتحادیه اروپا را داریم و در پی توصیف جز به جز آن ها هستیم نوع این پژوهش توصیفی می باشد و در نظر دیگر از آنجایی که قصد تحلیل این یافته ها را داریم و جدای از توصیف، تحلیل نیز در این پژوهش اولویت دارد باید گفت نوع این پژوهش توصیفی تحلیلی با استفاده از منابع کتابخانه ای است.

روش پژوهش:

سؤال و فرضیه

تحقيق:

- مسئولیت مطرح شده برای شرکت مادر از نوع مستقیم است یا غیر مستقیم؟
- شرایط انتساب مسئولیت شرکت فرعی به شرکت مادر چیست؟
- شرایط و الزامات انتساب مسئولیت شرکت فرعی به شرکت مادر در رویه دیوان دادگستری اتحادیه اروپا چیست؟

برای بدست آوردن نتیجه مطلوب و مورد نظر ابتدائاً باید دکترین مربوطه بهمراه تعاریف مورد نظر و کاربردی بیان گردند و محدوده پژوهش تعیین شود. در نهایت ناگزیر به بررسی رویه های دیوان دادگستری اتحادیه اروپا و آرا مورد نظر هستیم. با در نظر گرفتن نوع رویه دیوان در کنار نظریات دکترین مطرح شده می توان به نتیجه هدف دست پیدا کرد و نوع رویکرد دیوان را شناسایی کرد.

روند پژوهش:

مهمنترین یافته ها :

۱. دیوان دادگستری نقطه آغازین انتساب مسئولیت را دارا بودن ۱۰۰ سهم شرکت فرعی می داند و معتقد است که با این دلیل می توان نفوذ شرکت مادر را استنباط کرد آن هم به ویژه در مواردی که شرکت فرعی به طور مستقل در بازار رفتار نمی کند و تمام دستور العمل های مادر را از تمام جنبه های مادی آن اجرا می کند.

۲. حتی در فرض تملک ۱۰۰ سهم شرکت فرعی توسط مادر نیز دیوان رویکردی مطلق ندارد و حتی فرض تملک ۱۰۰ سهم را نیز قابل ابطال می داند و این موضوع و اثبات عدم مسئولیت به شرکت مادر باز می گردد که بتواند درجه ای از استقلال شرکت فرعی را به اثبات برساند و نباید در انتساب مسئولیت افراط کرد.

۳. با مباحثی که گذشت دریافتیم که نفوذ تاثیر شرکت مادر بر شرکت فرعی باید بر سیاست تجاری شرکت تابعه باشد چرا که از دیدگاه دیوان دادگستری موقعیت برتری که شرکت مادر ~~لاید موح~~

سلب استقلال تجاری از شرکت مادر می شود و نفوذ بر همین سیاست تجاری است که این استقلال را سلب می کند.

۴. این یک اصل پذیرفته شده در قانون رقابت جامعه است که مسئولیت بر عهده واحد (شخصیت) اقتصادی است حال اگر شرکت مادر جزوی از این شخصیت باشد باید به طور تضامنی با سایر اشخاص موجود در گروه نسبت به نقض قوانین رقابت پاسخگو باشد.

۵. در رویه دیوان دادگستری در خصوص انتساب مسئولیت آن هم در موقعی که شرکت فرعی عمل متخلفانه مرتکب شده است، شرکت مستقیم مادر در تخلف از اهمیت برخوردار نیست و حتی در صدی از خط استدلال انتساب را هم تشکیل نمی دهد.

۶. با توجه به رویکرد دیوان دادگستری متوجه این مسئله شدیم که شرکت مادر باید برای رهایی از مسئولیت، استقلال و عدم تاثیر خود بر رفتار تجاری شرکت فرعی را به اثبات رساند و در هیچ جایی از این استدلال دیوان، رنگ و بویی از تاثیر اطلاع یا عدم اطلاع از رفتار غیرقانونی وجود ندارد.

تأثید استاد راهنمای